

NEUVOTTELURATKAISUSTA VALTIOLLA

Neuvottelutulos valtion virka- ja työehtosopimuksesta noudattelee hyvin pitkälle kuntapuolen ratkaisua ja lopputulosta voidaan pitää tässä neuvottelutilanteessa varsin tyydyttävänä.

Julkiselle sektorille oli ladattu tälläkin kierroksella ylimääräistä painolastia talouden kestävyysvajeen nimissä ja eri tahoilta tulleilla vaatimuksilla, joiden mukaan julkinen sektori ei saisi olla palkkajohtaja sopimusratkaisujen osalta. Näillä on ollut merkittävä neuvotteluja hankaloittava vaikutus.

Välillä tuntuu, että julkista sektoria pyritään neuvottelujen alla syyllistämään tarkoituksellisesti vedoten julkisen talouden huonoon tilaan ja toisaalta luomalla vastakkainasettelua avoimen ja julkisen sektorin välille sopimusneuvottelujen alla.

Niin kuin JHL:n valtion neuvottelupäällikkö Helsingin Sanomissa hyvin totesi, ”koko julkisen sektorin palkat ovat todellisuudessa olleet jäljessä, eikä valtio ei ole ollut palkkajohtaja.” Yhdyn hänen näkemykseen. Kysymys on hyvinkin oikeutetuista tavoitteista jälkeen jääneen ansiotason korjaamiseksi. Ei ole julkisen sektorin työntekijän leipä kaupassa sen halvempi kuin muillakaan.

Kovasti vaaditaan julkisen sektorin ansiokehityksen sitomista tuottavuuden kasvuun. Tuottavuuden mittaaminen julkisissa palveluissa on kuitenkin hyvin vaikeaa.

Tuottavuusohjelma on valtiolla vähentänyt väkeä siinä määrin, että meidän on alettava tosissaan vaatimaan tuottavuushyötyjä myös työntekijäpuolen hyväksi. Toivon, että tämä otetaan esiin seuraavalla sopimuskierröksellä.

Yksityiseltä puolelta uutisoitiin hiljattain, että johtajien ja työntekijöiden palkkaerot repeävät entistä suuremmiksi. Johtajat saavat huomattavia palkankorotuksia yrityksen menestyksestä riippumatta. Ansiokehityksen ero on huima suhteellisesti ja varsinkin euroissa mitattuna. Kun tavallisen palkansaajan ansiot nousivat viime vuonna vajaat kolme prosenttia, suurimpien pörssiyhtiöiden johdon palkat kohosivat yli kymmenen prosenttia ja palkkaerot ovat moni kymmenkertaisia.

Tätä taustaa vasten julkisen sektorin korotukset ovat olleet hyvinkin maltillisia ja tulonjaon oikeudenmukaisuuden osalta tulevat vaalit ja niissä valittava eduskunta ovat avain asemassa.

Saavutettu valtion neuvottelutulos on yleiskorotuspainotteinen, niin kuin mielestäni pitääkin. Ei tosin sekalinjainen, mikä olisi parantanut kaikkein pienempituloisten asemaa. Tasa-arvoerä ja virastoerä mahdollistavat kuitenkin palkkauksellisten epäkohtien korjaamisen ja järjestelmien kehittämisen oikeudenmukaisemmiksi. Eriin saatu perälauta on viimekädessä oikein hyvä asia työntekijöiden tasavertaisuuden takaajana.

On laskettu, että palkankorotukset turvaavat ostovoiman nykyisellä inflaatiovauhdilla. Toivoa siis saattaa, että elinkustannusten nousuvauhti ei tästä enää kiihdy. Muuten seuraaviin vaajaan vuoden päästä alkaviin neuvotteluihin karttuu odotuksille ja vaatimuksille ylimääräistä korkoa, kun sopimuskaudella euro menettää arvoaan.

Muutosturvan parantaminen oli hyvä asia. Se huojentaa ja luo turvaa monen valtiolla organisaatiomuutoksen pyörteissä kamppailevan työntekijän elämään.

Virkapukuihin liittyvä kustannusten jakaminen on mielestäni ollut epäkohta ja siksi on erinomainen asia, että ne saatiin työnantajan maksettaviksi. Asialla on varmasti merkitystä suurelle joukolle liittomme turvallisuusalojen edustajia.

Allekirjoituspöytäkirjaan sisältyy myös lupaus valtion yhteistoimintalain uudistamisesta tämän vuoden aikana. Korkea aika olisikin jo ryhtyä sanoista tekoihin sillä asia on ollut vireillä vuosikausia.

Kehityskeskusteluihin liittyvä työntekijän koulutussuunnitelma ja esimiesvalmennus ovat myös valtiolla edistysaskel ja tulevat parantamaan työntekijän asemaa.